

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

N:o 403—406

SISÄLLYS

N:o		Sivu
403	Valtioneuvoston asetus eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen liitteiden muuttamisesta	3461
404	Sisäasiainministeriön asetus pysäköintivirhemaksusta	3467
405	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta	3469
406	Sisäasiainministeriön asetus poliisin ja rajavartiolaitoksen ajoneuvojen tunnusvärytyksestä ja -merkeistä	3471

N:o 403

Valtioneuvoston asetus

eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annetun valtioneuvoston asetuksen liitteiden muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa 28 päivänä kesäkuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (591/2006) liitteet seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2009.

Ilmoitusasiassa, joka on tullut vireille en-

nen tämän asetuksen voimaantuloa, sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2009

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

ASETUKSEN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT JÄTTEET

Tässä liitteessä määritellään asetuksen soveltamisalaan kuuluvat jätteet sekä niiden sisältämien haitallisten aineiden pitoisuuden ja liukoisuuden raja-arvot.

1. Betonimurske (jätenimikkeet¹ 10 13 14, 17 01 01, 17 01 07 ja 19 12 12)

Betonimurskeella tarkoitetaan jätettä, joka on valmistettu puretuista betonirakenteista tai uudisrakentamisen ja betoniteollisuuden betonijätteistä murskaamalla enintään 150 millimetrin kappalekokoon. Murskattu betonijäte saa sisältää enintään 30 painoprosenttia tiilimursketta.

Haitallinen aine	Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta Perustutkimukset ¹			Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta Laadunvalvontatutkimukset ¹		
	Pitoisuus	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Peitetty rakenne	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Päällystetty rakenne	Pitoisuus	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Peitetty rakenne	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Päällystetty rakenne
PCB ²	1,0			1,0		
PAH ³	20					
Mineraaliöljyt ⁴	500					
DOC ⁵		500	500			
Antimoni (Sb)		0,06	0,06			
Arseeni (As)	50	0,5	0,5	50		
Barium (Ba)		20	20			
Kadmium (Cd)	10	0,02	0,02	10	0,02	0,02
Kromi (Cr)	400	0,5	0,5	400	0,5	0,5
Kupari (Cu)	400	2,0	2,0	400	2,0	2,0
Elohopea (Hg)		0,01	0,01			
Lyijy (Pb)	300	0,5	0,5	300	0,5	0,5
Molybdeeni (Mo)		0,5	0,5			
Nikkeli (Ni)		0,4	0,4			
Vanadiini (V)		2,0	2,0			
Sinkki (Zn)	700	4,0	4,0	700		
Seleen (Se)		0,1	0,1			
Fluoridi (F ⁻)		10	50			
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)		1 000	6 000		1 000	6 000
Kloridi (Cl)		800	800			

¹ Katso liitteessä 2 oleva 2 kohta.

² Polyklooratut bifenyylit, kongeneerien 28, 52, 101, 118, 138, 153 ja 180 kokonaismäärä.

³ Polyaromaattiset hiilivedyt, yhdisteiden (antraseeni, asenafteneeni, asenaftyleeni, bentso(a)antraseeni, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(g,h,i)peryleneeni, bentso(k)fluoranteeni, dibentso(a,h)antraseeni, fenantreeni, fluoranteeni, fluoreeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, naftaleeni, pyreeni, kryseeni) kokonaismäärä.

⁴ Hiilivetyjakeet C10 – C40.

⁵ Liuennut orgaaninen hiili.

¹ Yleisempien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) mukainen jätenimike.

2. Kivihiilen, turpeen ja puuperäisen aineksen polton lentotuhkat (jätenimikkeet¹ 10 01 02, 10 01 03 ja 10 01 17), pohjatuhkat (jätenimikkeet¹ 10 01 01 ja 10 01 15) ja leijupetihiekka (jätenimike¹ 10 01 24)

Kivihiilen polton lento- ja pohjatuhkalla tarkoitetaan jätettä, joka on eroteltu mekaanisesti tai sähköisesti kivihiilen poltossa syntyvistä savukaasuista tai joka on poistettu kivihiilen polttolaitoksen polttokammion pohjalta.

Turpeen ja puuperäisen aineksen polton lento- ja pohjatuhkalla tarkoitetaan jätettä, joka on eroteltu mekaanisesti tai sähköisesti turpeen, puuhakkeen, kuorijätteen, ensiomassan tuotannon tai massasta valmistettavan paperin tuotannon yhteydessä syntyvän kuituainetta sisältävän kasviperäisen jätteen, käsittelemättömän puujätteen tai muun näihin rinnastettavan puuperäisen aineksen taikka niiden seoksen poltossa syntyvistä savukaasuista tai poistettu polttolaitoksen polttokammion pohjalta.

Kivihiilen, turpeen ja edellä tarkoitetun puuperäisen aineksen polton leijupetihiekalla tarkoitetaan leijukerroslaitoksen polttoprosessista poistettavaa hiekkapetimateriaalia tai poltossa hienontunutta hiekkapetimateriaalia, joka erottuu savukaasusta joko kattilassa tai savukaasujen puhdistuksessa.

Haitallinen aine	Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta Perustutkimukset ¹			Raja-arvo, mg/kg kuiva-ainetta Laadunvalvontatutkimukset ¹		
	Pitoisuus	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Peitetty rakenne	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Päällystetty rakenne	Pitoisuus	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Peitetty rakenne	Liukoisuus (L/S = 10 l/kg) Päällystetty rakenne
PCB ²	1,0					
PAH ³	20/40 ⁴					
DOC ⁵		500	500			
Antimoni (Sb)		0,06	0,18			
Arseeni (As)	50	0,5	1,5	50		
Barium (Ba)	3 000	20	60	3 000		
Kadmium (Cd)	15	0,04	0,04	15		
Kromi (Cr)	400	0,5	3,0	400	0,5	3,0
Kupari (Cu)	400	2,0	6,0	400		
Elohopea (Hg)		0,01	0,01			
Lyijy (Pb)	300	0,5	1,5	300	0,5	1,5
Molybdeeni (Mo)	50	0,5	6,0	50	0,5	6,0
Nikkeli (Ni)		0,4	1,2			
Vanadiini (V)	400	2,0	3,0	400	2,0	3,0
Sinkki (Zn)	2 000	4,0	12	2 000		
Seleen (Se)		0,1	0,5		0,1	0,5
Fluoridi (F ⁻)		10	50		10	50
Sulfaatti (SO ₄ ²⁻)		1 000	10 000		1 000	10 000
Kloridi (Cl)		800	2 400		800	2 400

¹ Katso liitteessä 2 oleva kohta 2.

² Polyklooratut bifenyylit, kongeneerien 28, 52, 101, 118, 138, 153 ja 180 kokonaismäärä.

³ Polyaromaattiset hiilivedyt, yhdisteiden (antraseeni, asenafteni, asenaftyleeni, bentso(a)antraseeni, bentso(a)pyreeni, bentso(b)fluoranteeni, bentso(g,h,i)peryleeni, bentso(k)fluoranteeni, dibentso(a,h)antraseeni, fenantreeni, fluoranteeni, fluoreeni, indeno(1,2,3-cd)pyreeni, naftaleeni, pyreeni, kryseeni) kokonaismäärä.

⁴ Peitetty rakenne/päällystetty rakenne.

⁵ Liuennut orgaaninen hiili.

JÄTTEEN LAADUNHALLINTA

Tässä liitteessä määritellään asetuksen mukaisen hyödyntämisen edellyttämän jätteen laadunhallinnan yleisperiaatteet.

1. Laadunvarmistusjärjestelmä

Jätteen luovuttajalla on oltava laadunvalmistusjärjestelmä, joka sisältää ainakin seuraavat kohdat:

1) laadunvalvontatutkimukset

- näytteenottosuunnitelma ja arvio näytteenoton edustavuudesta sekä ohjeet näytteenotosta, näytteiden valmistuksesta ja näytteiden toimittamisesta analysoitaviksi
- tutkimus- ja määrittämenetelmät, seurattavat haitalliset aineet ja muut seurattavat ominaisuudet sekä seurantatiheydet
- tutkittavien haitallisten aineiden raja-arvot
- laatu poikkeamien käsittely ja hyväksyttävät poikkeamat
- näytteenoton ja tutkimusten laadunvarmistus
- laadunvalvonnan seuranta-asiakirjat ja raportointiohje

2) vastuuhenkilöt ja näiden pätevyys

3) ohjeet jätteen vastaanotosta (erityisesti, jos kysymys on useista kohteista toimitettavan jätteen käsittelystä hyödyntämiskelpoiseksi), varastoinnista, käsittelystä ja toimittamisesta hyödyntämispaikkaan

4) laadunvarmistusjärjestelmän arviointi- tai auditointisuunnitelma

5) tarvittaessa erityiset puhtausvaatimukset, kuten jätteeseen kuulumattoman aineksen osuus

6) seuranta ja raportointi

- laadunvalvontapöytäkirja kultakin näytteenotto- ja tutkimuskerralta
- havaitut laatu poikkeamat ja niiden johdosta tehdyt toimenpiteet
- hyödynnettäväksi toimitettavan jätteen määrä ja laatu sekä toimituskohteet.

2. Tutkimukset

Jätteen laatu on selvitettävä perus- ja laadunvalvontatutkimuksin. Mittaukset, testaukset, selvitykset ja tutkimukset on tehtävä ympäristönsuojelulain 108 §:n mukaisesti pätevästi, luotettavasti ja tarkoituksenmukaisin menetelmin.

Perustutkimuksilla osoitetaan jätteen kuuluvan asetuksen soveltamisalaan. Perustutkimuksissa on vakioiduin analyysi- ja testausmenetelmin selvitettävä ainakin jätteen koostumus ja haitallisten aineiden liukoisuus. Vähintään viiden vuoden väliajoin tai, jos jätettä tuottavassa toiminnassa tapahtuu muutoksia, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa jätteen laatuun, on tehtävä riittävät lisätutkimukset sen varmistamiseksi, että jäte edelleen vastaa perustutkimuksia. Samalla on tarkistettava ja tarvittaessa uusittava laadunvarmistusjärjestelmä.

Jätteen laatua on seurattava laadunvalvontatutkimuksin riittävän pitkän ajan laadunvarmistusjärjestelmän mukaisesti. Vähimmäisvaatimuksena pidetään viittä peräkkäistä näytteenotto-suunnitelman mukaista tutkimuskertaa. Jos jätteen laatua ei ole seurattu riittävän pitkältä ajalta, voidaan jätteen hyväksyttävyyttä asetuksen mukaiseen käyttöön arvioida jäte-erittäin tehtävien perustutkimusten perusteella.

Laadunvalvonnan tuloksissa voidaan hyväksyä enintään 30 prosentin raja-arvon ylitys, jos viimeisten kahden vuoden aikana tehtyjen määritysten keskiarvo ei ylitä asetettua raja-arvoa. Jos jätteestä ei ole käytettävissä laadunvalvonnan tuloksia viimeisten kahden vuoden ajalta, lasketaan keskiarvo laadunvalvonnan kestoajalta, kuitenkin vähintään viideltä peräkkäiseltä tutkimuskerralta.

Näytteenotto on tehtävä 2.1 kohdan ja haitallisten aineiden määritykset 2.2 kohdan mukaisesti. Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti voidaan myös käyttää menetelmiä, jotka perustuvat Euroopan unionin toisessa jäsenvaltiossa, Turkissa tai ETA-sopimuksen osapuolena olevassa EFTA- valtiossa käytettyihin standardeihin tai teknisiin eritelmiin, jotka täyttävät 2.1 ja 2.2 kohdassa tarkoitettujen menetelmien keskeiset vaatimukset.

2.1 Näytteenotto

Näytteenotto ja näytteiden valmistus on tehtävä standardien SFS-EN 932-1 ja SFS-EN 932-2 sekä standardin SFS-EN 14899 mukaisesti. Näytteet on otettava ensisijaisesti jatkuvasta jätevirrasta. Näytteenottajalla tulee olla tehtävän edellyttämä riittävä pätevyys. Standardien mukaisista näytteenottovaatimuksista voidaan poiketa, jos niiden mukainen näytteenotto ei jätteen laadun vuoksi ole teknisesti tai taloudellisesti kohtuullisesti toteutettavissa.

2.2 Määrittymenetelmät

Jätteen sisältämien ja siitä liukenevien haitta-aineiden määrityksissä on käytettävä ensisijaisesti standardoituja ja toissijaisesti muita määritysherkkyydeltään, tarkkuudeltaan ja toistettavuudeltaan riittäviksi todettuja muita menetelmiä.

Haitallisten aineiden pitoisuus jätteessä

Näytteen esikäsittelyssä metallien määrittystä varten on käytettävä standardin SFS-EN 13656 mukaista happouuttoa ja mikroaaltohajoitusta tai standardin SFS-EN 13657 mukaista *aqua regia* uuttoa.

Metallien määrityksessä on käytettävä standardoituja menetelmiä (ICP- MS, ICP- AES tai AAS). Niiden sijasta voidaan käyttää muita menetelmiä, jos tulosten vastaavuus mainittujen menetelmien tulosten kanssa tunnetaan.

Mineraaliöljyn (hiilivetyjakeet C10 – C40) määrityksessä on käytettävä standardin SFS-EN 14039 mukaista menetelmää.

Polykloorattujen bifenyyliden (PCB) määrityksessä on käytettävä standardin SFS-EN 15308 mukaista menetelmää.

Haitallisten aineiden liukoisuus jätteestä

Haitallisten aineiden liukoisuuden määrityksessä on käytettävä standardin CEN/TS 14405 mukaista läpivirtaustestiä. Laadunvalvonnassa voidaan myös käyttää standardin SFS-EN 12457-3 mukaista kaksivaiheista ravistelutestiä.

Haitallisten aineiden pitoisuus uuttoliuoksissa on määritettävä standardien SFS-EN 12506 (pH, As, Ba, Cd, Cl⁻, Co, Cr, CrVI, Cu, Mo, Ni, NO₂⁻, Pb, kokonais-S, SO₄²⁻, V ja Zn) ja SFS-EN 13370 (ammonium, AOX, sähkön johtavuus, Hg, fenoli-indeksi, TOC, helposti vapautuva CN⁻ ja F⁻) mukaisesti.

N:o 404

**Sisäasiainministeriön asetus
pysäköintivirhemaksusta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä kesäkuuta 2009

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain (248/1970) 7 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 124/2006:

1 §			
<i>Pysäköintivirhemaksut ovat seuraavissa kunnissa ja kaupungeissa:</i>			
Kunta/kaupunki	Euroa		
Espoo	40	Kankaanpää	30
Eura	30	Kannonkoski	25
Eurajoki	30	Karstula	25
Forssa	25	Karvia	30
Hankasalmi	30	Kaskinen	20
Hanko	30	Kauniainen	25
Harjavalta	30	Kemi	20
Hartola	30	Kemijärvi	30
Heinola	30	Kerava	35
Helsinki 40 €, 1. pysäköintimaksu- vyöhykkeellä kuitenkin 50 €		Keuruu	30
Honkajoki	30	Kiikoinen	30
Huittinen	30	Kinnula	25
Hyvinkää	30	Kirkkonummi	25
Hämeenlinna	35	Kitilä, ainoastaan kirkonkylä	40
Iisalmi	30	Kivijärvi	25
Imatra	30	Kokemäki	30
Joensuu	40	Kokkola	30
Joutsa	30	Konnevesi	30
Juupajoki	30	Kotka	30
Jyväskylä	40	Kouvola	35
Jämijärvi	30	Kristiinankaupunki	20
Jämsä	30	Kuhmalampi	30
Järvenpää	40	Kuhmoinen	30
Kaarina	15	Kuopio	40
Kajaani	30	Kuusamo	25
Kangasala	30	Kyyjärvi	25
		Köyliö	30
		Lahti 40 €, keskusta-alueen kalleimmalla pysäköintimaksuvyöhykkeellä kuitenkin 50 €	
		Lappeenranta	35
		Laukaa	30
		Lavia	30

Lohja	35	Seinäjoki	30
Luhanka	30	Siikainen	30
Merikarvia	30	Siilinjärvi	35
Mikkeli	30	Sipoo	40
Multia	30	Siuntio	25
Muurame	30	Suonenjoki	30
Mänttä-Vilppula	30	Sysmä	30
Naantali	20	Säkylä	30
Nakkila	30	Tampere 40 €, 1. pysäköintimaksu-	
Nokia	30	vyöhykkeellä kuitenkin 50 €	
Noormarkku	30	Toivakka	30
Närpiö	20	Tornio	30
Orivesi	30	Turku	40
Oulu	40	Tuusula	20
Petäjävesi	30	Ulvila	30
Pieksämäki	30	Uurainen	30
Pietarsaari	20	Vaasa	35
Pihtipudas	30	Valkeakoski	25
Pirkkala	25	Vantaa	40
Pomarkku	30	Varkaus	30
Pori	40	Viitasaari	30
Porvoo	40	Virrat	30
Punkalaidun	20	Ylöjärvi	15
Pälkäne	30	Äänekoski	30
Raahe	25		
Raisio	20		
Rauma	35		
Riihimäki	30		
Rovaniemi	40		
Ruovesi	30		
Saarijärvi	25		
Salo	25		
Sastamala	30		
Savonlinna	35		

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan pysäköintivirhemaksusta 11 päivänä kesäkuuta 2008 annettu sisäasiainministeriön asetus (415/2008).

Helsingissä 8 päivänä kesäkuuta 2009

Sisäasiainministeri *Anne Holmlund*

Ylitarkastaja Marko Meriniemi

N:o 405

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2009

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/1994) 25 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on laissa 24/2006, nojalla:

1 §

Suuressa yleisötilaisuudessa, johon ennakoidaan osallistuvan yhtäaikaan yli 500 henkilöä, on varattava yleisölle riittävä määrä käymälöitä käsienpesumahdollisuuksineen. Jätehuolto tulee järjestää siten, ettei siitä aiheudu terveyshaittaa. Käymälät ja jäteastiat on tyhjennettävä hygieenisesti ja riittävän usein. Käymälöistä säädetään tarkemmin liitteessä.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä kesäkuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan elintarvikkeiden myynnistä ulkotilassa sekä suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta 26 päivänä kesäkuuta 2007 annettu sosiaali- ja terveysministeriön asetus (731/2007).

Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2009

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Hallitussihteeri Helena Korpinen

KÄYMÄLÄT SUURESSA YLEISÖTILAISUUDESSA

1. Suuressa yleisötilaisuudessa on oltava käytettävissä riittävästi asianmukaisesti varustettuja käymälöitä sekä miehille että naisille. Käymälöiden on sijaittava tarkoituksenmukaisesti eri puolilla tapahtuma-aluetta. Käymälässä tai sen välittömässä läheisyydessä on oltava mahdollisuus käsien pesuun tai muu riittävä mahdollisuus käsihygienian ylläpitoon. Käymälät on tyhjennettävä ja siivottava asianmukaisesti. Alueelle on laitettava opasteet käymälöiden sijainnista.

2. Käymälöitä varataan alla olevan taulukon mukaisesti. Liikuntaesteisille on varattava yksi käymälä alkavaa 1 000 henkilöä kohden. Tilaisuuden järjestäjän on varauduttava hankkimaan paikalle tarvittaessa lisää käymälöitä riittävän nopeasti.

3. Miesten käymälöistä voidaan 50 % korvata vastaavalla määrällä virtsa-altaita.

4. Tässä liitteessä säädettyistä vaatimuksista voidaan poiketa, jos tilaisuuden luonne ja paikka sitä edellyttävät. Käymälätarvetta vähentävinä tekijöinä voidaan huomioida muun muassa lähistöllä yleisön käytössä olevat muut käymälät taikka osanottajien majoittuminen matkailu-autoissa tai -vaunuissa. Käymälöiden määrää on vastaavasti lisättävä muun muassa, jos tilaisuus kestää yli viisi tuntia tai jos tilaisuudessa anniskellaan alkoholia.

5. Tässä liitteessä tarkoitetuista ohjeellisista käytettävissä olevien käymälöiden määrästä muissa kuin suurissa yleisötilaisuuksissa voidaan poiketa ottaen huomioon tilaisuuden kesto ja luonne.

Osallistujamäärä	Naisille	Miehille	Näistä liikuntaesteisille
< 50 *	1	1	1
51—250 *	2	2	1
251—500 *	3	3	1
501—750	5	4	1
751—1 000	6	5	1
yli 1 000 osallistujaa, jokaista 250 osallistujaa kohden	+1	+1	1/1 000 osallistujaa

*ohjeellinen

N:o 406

Sisäasiainministeriön asetus**poliisin ja rajavartiolaitoksen ajoneuvojen tunnusvärytyksestä ja -merkeistä**

Annettu Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2009

Sisäasiainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 11 päivänä joulukuuta 2002 annetun ajoneuvolain (1090/2002) 20 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 233/2007:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään poliisin tai rajavartiolaitoksen käyttöön erityisesti valmistettujen tai varustettujen ajoneuvojen tunnusvärytyksestä ja -merkeistä niiden erottamiseksi muista ajoneuvoista.

2 §

Poliisiajoneuvon tunnusvärytys ja -merkit

Kiintein näkyvin merkki- ja varoitusvalaisin sekä äänimerkinantolaittein varustetun poliisiajoneuvon pohjaväri on valkoinen ja huomioväri tummansininen, jollei ajoneuvon rakenteesta muuta johdu. Poliisiajoneuvon tunnusmerkkinä on poliisin tunnuskuva sekä sen kulkuneuvoissa käytettävistä lipuista ja viireistä annetun asetuksen (234/1952) 1 §:ssä määritelty poliisin miekkatunnus ja ajoneuvon sivuilla tummansinisin kirjaimin merkittynä sanat POLIISI ja POLIS. Lisäksi ajoneuvoon voidaan kiinnittää lisätietoja kuten hätänumero ja ajoneuvon tunnus.

Kiintein näkyvin merkki- ja varoitusvalaisin sekä äänimerkinantolaittein varustetussa M- ja N-luokan poliisiajoneuvossa on lisäksi pyöränaukkojen levyisinä niiden kohdalla tummansininen pystyraita, jollei ajoneuvon rakenteesta muuta johdu.

Poliisin käyttöön erityisesti valmistettu tai varustettu ajoneuvo voidaan jättää merkitsemättä 1 ja 2 momentissa säädetyllä tunnusvärytyksellä ja -merkeillä.

3 §

Rajavartiolaitoksen ajoneuvon tunnusvärytys ja -merkit

Kiintein näkyvin merkki- ja varoitusvalaisin sekä äänimerkinantolaittein varustetun rajavartiolaitoksen ajoneuvon pohjaväri on valkoinen ja huomiovärit vihreä ja oranssi, jollei ajoneuvon rakenteesta muuta johdu. Rajavartiolaitoksen ajoneuvon tunnusmerkkinä on rajavartiolaitoksen sotilaskäskyasioista, sotilas- ja palvelusarvoista sekä tunnuskuva, ansiorististä ja ansiomitalista annetun tasavallan presidentin asetuksen (637/2005) 10 §:ssä säädetty rajavartiolaitoksen tunnuskuva ja ajoneuvon sivuilla valkoisin kirjaimin merkittynä sanat RAJAVARTIOLAITOS ja GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET. Ahvenanmaalla käytetään tekstiä GRÄNSBEVAKNINGSVÄSENDET. Saamenkielisillä alueilla voidaan käyttää lisäksi yhdistelmää RAJAVARTIOLAITOS ja RÁDJEGOZÁHUS. Lisäksi ajoneuvoon voidaan kiinnittää lisätietoja, kuten hätänumero ja ajoneuvon tunnus.

N:o 406

Kiintein näkyvin merkki- ja varoitusvalaisimin sekä äänimerkinantolaittein varustetun M- ja N-luokan rajavartiolaitoksen ajoneuvon sivulla on lisäksi vihreä vaakaraita ikkunoiden alareunan ja pyöräkotelon yläreunan välisellä alueella sekä oranssit vinoraidat etuvissa, jollei ajoneuvon rakenteesta muuta johdu.

Rajavartiolaitoksen käyttöön erityisesti valmistettu tai varustettu ajoneuvo voidaan

jättää merkitsemättä 1 ja 2 momentissa säädetyllä tunnusväriyksellä ja -merkeillä.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 2009

Sisäasiainministeri *Anne Holmlund*

Ylitarkastaja Anne Ihanus